

NOOR INSENER

TALLINNA TEHNIKAKÕRGGKOOI HÄÄLEKANDJA NR 77 JAANUAR 2014

Tudengile

Esmakursuslane, kas sul on õigus saada vajaduspõhist õppetust?

Kirke Hiieleek
mehaanikateaduskonna dekaani abi

Esita taotlus www.eesti.ee ja saad teada!

Sellel õppeaastal sisseastunud üliõpilastele rakendus vajaduspõhise õppetoe skeem. Haridus- ja teadusministeeriumi andmetel ei esitanud taotlust lõpuni või üldse ei sisenenud menetluskeskkonda õppetoe taotlemise üle poole õppetoe õiguslikest Tallinna Tehnikakõrgkooli üliõpilastest. Teisisõnu enamus üliõpilastest, kes oleksid võinud õppetoe taotleda, jäid taotlusest sügissemestril ilma, kuna ei taotlenud seda. Ehk võisid sinagi olla üks nendest?

Et sama olukord ei korduks kevadsemestril, siis on soovituslik üliõpilastel ikkagi menetluskeskkonnas taotlust esitada, saamaks teada, kas on õigus saada õppetoe taotlust või mitte. Taotluse esitamine on kiire ja lihtne.

Taotlust saab esitada ajavahemikul 1.-28. veebruar 2014, keskkonnas www.eesti.ee, kuhu tuleb logida sisse ID-kaardi, mobiil-ID või veebipanga kaudu ja vaid mõne klikiga on võimalik edastada oma taotlus. Vastuse saab kätte kohe ja positiivse vastuse korral laekub raha (esimese kuu õppetoe) arvele 7 päeva pärast.

Vajaduspõhine õppetoe on 75-220 eurot kuus ja sõltub üliõpilase perekonna sissetulekust (toetust saab, kui pereliikme kohta on sissetulek alla 280 euro, arvesse võetakse kuni 24-aastaste puhul vanemad, alaealised ja õppivad õed/vennad).

Vaata ka haridus- ja teadusministeeriumi kodulehelt www.hm.ee.

CADrina 2013 võit tuli Tallinna Tehnikakõrgkooli

Tallinna Tehnikakõrgkooli ehitusteaduskonna üliõpilaste võistkond võitis 29.11.2013 Kadriina keskkoolis toimunud traditsioonilise arvutijoonestamise võistluse CADrina 2013. TTK võistkonnas olid Ragnar Luigand EI 71, Tanel Oberg EI 72 ja Marten Merila EI 71, juhendaja Jaak Jaanus. Teise koha pälvis Tallinna Tehnikaülikooli võistkond ja kolmandaks jäid Kadriina Keskkooli poisid. Õnnitleme!

Kodukool ootab sind, õppejõud ja üliõpilane!

Anneli Ramjalg
ehitusteaduskonna lektor

Kohtusin 08.01.14 Jõgevamaa Gümnaasiumi sãrasilmsete õpilastega. Aja- ja enesejuhtimise loengut tulid kuulama 10. klassi õpilased (50 õpilast). Nad kuulasid ja mõtlesid kaasa. Julgen väita, et noored ei ole laisad ja ükskõiksed. Oluline on neid õigel ajal innustada, et nad mõtleksid oma tuleviku, sealhulgas näeksid võimalusena tehniliste erialade õppimist.

Mõte selline tegevus ette võtta tuli kevadel, kui toimus kooli vilistlaste kokkutulek, mis ühtlasi oli Jõgeva Ühisgümnaasiumi viimane üritus. Alates 2013. aasta septembrist on seal riigigümnaasium, mis ühendab linnas tegutsenud 2 gümnaasiumi. Ei ole halba

ilma heata. Uue gümnaasiumi tekkimisega renoveeriti hoone, mis pakub tänastele õpilastele meeldivat keskkonda tänapäevaste tehnoloogiatega.

Minu endine klassijuhataja Anne Jaama on uues kooli juonestamise õpetaja, temaga koostöös see mõte teoks saigi. Gümnaasiumis õppides on hea kui keegi väljastpoolt kooli tuleb ning räägib erinevatest võimalustest ja vajadustest. Läbi selliste loengute saan anda oma panuse sealsete inimeste tegemistesse, paraku olen ka mina üks nendest, kes peale kõrgkooli lõppu kodulinna ei naasnud.

Kindlasti soovitan sellist tegevust teistele õppejõududele. Ja ka üliõpilastele. Taastage kontakt oma endise kooli ja kodulinnaga. Meie ise saame kaasa aidata, et sãrasilmset ja tublid õpilased saaksid teada, et TTK on olemas ja siia kooli tasub tulla õppima.

Järgmine aja- ja enesejuhtimise loeng toimub Jõgevamaa Gümnaasiumis 21. märtsil, siis on kuulajateks juba õpetajad.

Ericiuse lipupäev tõi kokku tudengid ja vilistlased

ÜS Ericius juhatus

Detsembrikuu esimesel reedel peetud traditsiooniline, juba kaheksas lipupäev tõi taaskord kokku ÜS Ericiuse liikmed, Tallinna Tehnikakõrgkooli ehitusteaduskonna vilistlased ja praegused tudengid. Meeldiv oli tõdeda, et järjest rohkem vilistlasi oma tee sellele seltskondlikule üritusele leiab.

Õhtu algas külaliste kogunemisega ja tervituseks pakutud hõõgveiniga. Kell 7 toodi aulasse lipud, millele järgnes Gaudeamus. Üliõpilashümni saatis Tartu Ülikooli Akadeemiline puhkpilliorkester Popsid, kes külalisi hiljem ka tantsuks vajaliku muusikaga kostitas.

Ürituse ametlikus pooles võtsid sõna ÜS Ericius president Mihkel Reinhold, vanematekogu esimees Jüri Tamm ja vanematekogu

liige Enn Tammaru. Kõnelejad viskasid kiire pilgu üle möödunud aasta tegemiste, tutvustasid eesolevaid plaane ning andsid edasi ka I Vanamehe Arno Rõugu tervituse ja sõnumi. Seejärel tunnustati seltsi teenelisi liikmeid – Karin Lellep, Niidy Maalinn, Siim Saidla ja Janek Tšuškin – keda tänati seitsme aastase panuse eest seltsielu arendamiseks. Kui aastaraamatud olid asjaosalistele üle antud, lõpetati ametlik osa lippude väljaviimisega.

Õhtu meelelahutusliku külje eest vastutasid Ericiuse juhatusel liikmed. Et külalistel igav ei hakkaks, oli välja mõeldud mängu, võistlusi, varia ja ehitusalane viktoriin ning muud põnevaid. Et suu ei kuivaks ja kõht tühjaks ei jääks, oli tellitud ka catering, kes kostitas külalisi hea ja paremaga. Teist aastat

järjest peetud Rumba Karika tantsuvõistluse rändkarika viisid seekord koju tantsupaar Katri Raal ja Martin Purin. Ka Aasta Siili tiitli kindlustas endale aktiivse tegutsemise eest Katri Raal.

Lipupäeval osales seekord üle 60 inimese ja tagasiside kohaselt oli see hästi korraldatud ja meeldis. Varakult andis Jüri Tamm külalistele teada, et järgmine lipupäev saab toimuma 05.12.2014, mis tuleks juba nüüd kalendrisse märkida.

Korraldajate tiim tänab kõiki osalejaid ning ehitusteaduskonna dekaani koostööst.

Miks sooritada praktika Erasmusega Euroopas?

Priit Pihlakas
KMI 81

Sooritasin oma III kursuse masinaehituse inseneripraktika Saksamaal, Schwarzwaldis värvaks nimetatavas linnas Horb am Neckar, ettevõttes Gläser GmbH. Olin varem Erasmuse stipendiumi toel Saksamaal Augsburgi Rakenduskõrgkoolis õppinud ning soov taotleda stipendiumi ka praktika sooritamiseks tekkiski juba enne õppeperioodi lõppu.

Praktikavõimaluste leidmiseks sisestasin tööportaali www.monster.de otsingusõnaks CAD tarkvara nime Solid Edge, mida valdan. Tulemuseks saadud firmade seast valisin endale huvipakkuvad ja nendele hakkasin ka oma taotlusedokumente saatma. 2013. aasta jaanuari keskel tuligi lootustandev vastus ja mõne e-kirja vahetamise järel sai praktika alguseks kokkulepitud 1. märts 2013.

Praktikakava jagunes kolmeks osaks: tehnikutööd, projektijuhtimine ja disain.

Esimeses osas töötasin mehaanikuna hüdraulika juhtplokkide koostades ning kontrollisin ja seadistasin koostatud plokkid vastavas stendis. Sealt edasi liikusin seadmete ehitamise osakonda, kus oli võimalus laboritehnika koostamiseks, seadistamiseks ning kontrollimiseks.

Teine osa möödus projektijuhi assistendina. Peamised ülesanded olid seotud ühe laboriseadme mudeluuendusega kaasneva dokumentatsiooni koostamisega, erinevate projektide dokumendikaustade koostamisega, tarnete kvaliteedi kontrollimise ja reklaamtsoonidokumentide koostamise ettevalmistamisega, Hiina Rahvabariiki eksportimiseks vajalike normdokumentidega jms.

Minu praktika viimane, kolmas, ja ka kõige oodatud osa, möödus ettevõtte konstruktorite keskel disaini osakonnas. Minu ülesandeks oli enamasti muudatuste sisseviimine CAD mudelitesse ja joonistele. Vähehaaval määralt ka uute sõlmede konstrueerimine.

Eestis on siiani üsna levinud arusaam, et „paber ei huvita kedagi, tähtis on, et sa oskad“. Selle kinnituseks teavad tõenäoliselt kõik mõnda (Tehnika-) kõrgkooli tudengit, kes on asunud kooli kõrvalt vastutusrikkale tööle, ja ka neid, kelle koolitee ongi soiku jäänud, kuna eesmärk, saada inseneri töökoht, on saavutatud juba enne lõpetamist ning motivatsioon ja energia edasi püüda langeb. Minu kogemuse järgi ei tuleks Saksamaal niisugune asi kõne alla. Ametiredelil liikumise või ametikoha saamise eelduseks on rangelt kvalifikatsioonitunnistus. Isegi sellisel puhul, kui mängus on tutvused, mis on samuti levinud, peab olema ette näidata kvalifikatsioonitõend.

Globaliseerunud maailm on muutnud igapäevaseks reaalsuseks, et kõik Eesti insenerid konkureerivad tuhandete ametivendadega üle kogu planeedi! Sama kehtib ka Eesti ettevõtete kohta. Ja võib-olla isegi mitte niivõrd globaalne konkurents, vaid just

üleilmne koostöö on siia toonud nõudluse täpsemaks ja distsiplineeritumaks asjaajamiseks (dokumentatsioon, spetsifikatsioonid, kvalifikatsioonid...). Selle kinnituseks võiks näiteks võtta Kutsekojas vastuvõetud kutsestandardi muudatuse, mille läbi saavad insenerialade rakenduskõrgharidusõppe lõpetajad Kutsekoja poolt tunnustatud tähtjatu esmase inseneri kutse (uue süsteemi järgi 6. taseme insener). See muudatus oli tingitud just ettevõtete survest sooviga tõendada (välis-) partneritele oma tööjõu pädevust ja anda sellega kvaliteedigarantii.

Hariduse vajalikkuse üle elukvaliteedi tagamisel pole mõtet diskuteerida, küll aga on täna mõtlemiskohaks selle hariduse kvaliteet. Erasmuse stipendium on üheks väga heaks võimaluseks tõsta oma hariduse ja tulevase elu kvaliteeti. Ja mitte ainult iseenda ja oma pere tasandil. Laia silmaringi ja avarate teadmistega inimesed tugevdavad kogu Eesti riigi ja ühiskonna viljaka koostöö võimet, nii riigi siseselt kui ka rahvusvaheliselt, ning annavad seeläbi ka oma panuse Euroopa majandusliidu terviklikku konkurentsivõimesse.

Soovitan kindlasti Erasmuse pakutavaid võimalusi kasutada!

Kuidas me Eesti Postis ühiselt probleeme lahendasime

Alex-Kristjan Rikko
LI 61

25.-27. novembril 2013 toimus TTKs rahvusvaheline projekt „Ettevõtte probleemide lahendamise leidmine logistika ja tarneahela juhtimise valdkonnas“. Projekti eesmärgiks oli TTK ja Soome Kymenlaakso Ametikõrgkooli logistika üliõpilastele tutvustada Eesti ettevõtetes tekkivate probleemide temaatikat ning sisu.

Lootustandvatele tulevastele spetsialistidele anti ka võimalus lahendada nende organisatsioonide erinevate operatiivsetel ja taktikalistel tasanditel tekkivaid probleeme. Kokku oli oodatud osalema mõlemast koolist 8 üliõpilast, aga tuleb tunnustada külalismeeskonna arvulist ülekaalu. Minu arvates seeläbi tulemus kehvem ei olnud, vaid paljud

jäid ilma praktilisest ning väga heast koostöö kogemusest.

Kui ühisettevõtmise esimesel päeval kogunesime, et kohtuda soome tudengitega ja alustada sissejuhatava loenguga, siis tundus, et põhjanaabritel tuli õppejõude rohkem kui õppureid. Pärast kiiret ja huvitava sisuga tutvumismängu selgus, et soome tudengid on lihtsalt vanemad kui mina olen harjunud nägema. Jagunesime gruppidesse, milles võitlesime koos kuni projekti lõpuni ja jätkasime põhjamaise jää sulatamist lõbusate meeskonnatööd edendavate ülesannete abil. Minu pinginaabriteks olid kaks Soome ülikooli noormeest, kes mõlemad rääkisid arusaadavalt ka eesti keelt. Esimeses päeva lõpuks oleks sobinud kindlasti ühine õhtusöök ja lähemalt tutvumine, kuid külalised kiirustasid majutusasutustesse puhkama.

Järgmisel hommikul kohtusin oma uute sõpradega ASi Eesti Post peakontoris, kus anti meie käsutusse igapäevaselt lastehoiuna kasutuses olev ruum. Täielik vastand auditooriumile, seega sobis see niigi värskendavas olukorras igati.

Kui kohtusime oma järgnevate päevade

ettevõtte poolse kontaktisikuga, siis esmalt räägiti firma minevikust, olevikust ja tulevikust. Kui olin kuulnud jutu kohta teinud märkmeid kolmveerand lehekülje jagu, siis tundus, et järgnevad paar päeva on raske- mad kui arvasin. Seejärel viidi meid valdusi üle vaatama. Ringkäik oli pikk ja põhjalik, kuid see meid ei eksitanud, sest tundsimine „lõhna“ järgi ära, kui hakkasime probleemi koldesse jõudma. Sissejuhatuseks oli väike ladu, mis oli ka minu vähestele kogemustele tuginedes ikka väga korrast ära. Aluse- ja peenkaubad olid läbisegi, komplekteerijad tegelesid pigem pikkade jalutuskäikudega kehvalt planeeritud laos, kui komplekteerimisega, puudusid konkreetselt tähistatud alad erinevat liiki kaupadele ja tegevustele. Meile usaldati selle probleemi osaline lahendamise seeläbi, et pidime kõrval asuvasse ruumi planeerima uue peenkauba lao, et vähendada eelnevalt mainitud korralagedust. Ilma kulmu kergitamata suundusime tagasi, liumäega varustatud ajutisse staapi ning väljusime sealt vahetult enne tööpäeva lõppu, kui plaan oli paigas ja ülejäänud juba vormistamise küsimus.

Kolmanda päeva hommikul kui sõbraliiku kollektiiviga ASi Eesti Post tagasi suundusime, valmistasime ette presentatsiooni probleemi olemusest ja lahendusest. Saime viljaka töö tulemusena tekkinud vaba aja sisustamiseks anda ka näpunäiteid käigus oleva, kuid nagu ka mainitud, siis probleemse peenkaubalaos efektiivsemaks muutmise osas.

Ühe päeva töö tulemuseks oli efektiivse planeeringuga peenkauba ladu, kus oli natuke rohkem kui soovitud kogus artiklikohti, vajalikud töö- ja inventari hoiustamise alad ning laoadresside süsteem. Nii me ise, kui ka meie võõrustajad jäid väljapakutud lahendusega rahule ning julgen väita, et oleksime hakkama saanud ka raskema ülesandega.

Kahjuks pidid Kymenlaakson Ammatikorkeakoulu tudengid ja õppejõud kohe laevale kiirustama ja pikemaks muljete vahetamiseks aega ei jäänud. Nii nagu ka lõunalaual koos grupikaaslaste ja ASi Eesti Post töötajatega tõdesime, siis peaks taolisi ühisprojekte toimuma minimaalselt ühe korra õppeaasta jooksul.

Rahvusvahelised koostööprojektid annavad ülevaate tulevikutööst

Indrek Soots
EI 32/42

Oktoobri lõpus leidis Helsingis aset kolmepäevane hoone renoveerimise lühikursus, mille käigus koostööprojekti kolme riigi kõrgkoolide üliõpilased. Projekti eesmärgiks oli teostada seisukorrahinnang üle 100 aasta vanusele kultuuripärandisse kuuluvale hoonele ning kavandada omanikule kogumik erinevatest ideoloogilistest renoveerimisvalikutest.

Teise aasta kursustelasena on selline õppereis vägagi õpetlik nii mõnelgi viisil. Osalemine just sellistes koostööprojektides annab kõige tõetruuma ülevaate tulevikutööst. Hästi eristub sellisest koostööst nägemus, et kõige aluseks on vahetu asjakohane kommunikatsioon kaastöötajatega. Tähtis on tunnetada, et iga erivaldkonnaga tegelev isik omab kitsast, kuid ülitähtsat rolli ja seega peab tervik toimima ühtse meeskonnana.

Lisaks erialalistele teadmistele ja kogemustele pakub eri rahvusest inimestega koostöö ka tohutut keelelist praktikat just asjaajamise tasandil. Järjest tavalisemaks muutuvad tänapäeval rahvusvahelised suhted – seetõttu on erilisel tähtsal kohal inglise keele oskus ja järjepidev praktika. Säärased välisreisid avardavad väga suurel määral silmaringi nii erialalises kui sotsiaalses valdkonnas ning kujundavad ka kaudselt inimest ennast.

Läbi eluliste reaalsete situatsioonide on võimalik ka kõige paremini rakendada ja mõista koolis omandatud. Sääraste valiku-

te ees olles – „kas võtta osa“, oleks isiklik hinnang rangelt soovitatav. Otsus ei peaks lähtuma vaid sellest „mida ma selle eest saan“ vaid pigem „mis on sellest ilma jäämise hind“.

Argipäevased askeldused ei pruugi üles kaaluda tihti peale üht eluliselt mitmekesist kogemust, isegi, kui esimesed võivad esmapilgul ahvatlevamad tunduda.

In memoriam

Arno Rõuk

16. juuli 1933 - 12. jaanuar 2014

Oli aasta 1995. Võtnud vastu teaduskonna juhtimise ülesanded, oli üheks esimeseks tõsiseks väljakutseks leida uut, sealjuures suurte praktiliste kogemustega kaadrit. Need otsingud töid meie hulka tookord Arno Rõugu ja Robert Reinpuu – kaks ääretult toredat meest. Kumbki neist polnud enam palju aastaid saanud kanda staatust „noor mees“, kuid sellele vaatamata kujunes meie koostöö 15 aasta pikkuseks ühiseks toimetamiseks.

Arno tõi ehituse juurde isa, sest pärast Reaal-kooli lõpetamist tahtis ta hoopis Tartusse filoloogiat õppima minna. Isa ütles: „Poeg, jää siiski kodu juurde Tallinna ja õpi mehele ikka sobivam ehitusinseneri amet“. Nii läkski. Tallinna poisiks jäi ta etu lõpuni. Siin õppis ameti, siin sai tuntuks kui väga tugev ja originaalseid ehituskorralduse projekte koostav insener. Seda tööd tegi ta praktiliselt viimase tunnini.

Täna, kui vaatan tagasi Arno tegemistele, siis esimene, mis meenub, on see, kui võrd suure pühendumisega lülitas ta koolipapa töösse ja sellest tulenevalt, kui võrd oodatud ja populaarne oli ta üliõpilaste hulgas. See oodatus tundidesse ei olnud seotud mitte niivõrd sellega, et ta oleks olnud mingi super teooria edasiandja ja selgitaja, vaid sellega, et teooriale oli kogu aeg tagataskust võtta näited elust enesest praktiliste lahenduste näol. Neid tohutuid kogemusi jagas ta heldelt ning värvikalt.

Arnot jääb mälestustes iseloomustama ka lõpmatu kõikeandmine lõputööde juhendamisel. Kui oleks olnud võimalik, siis suurem osa lõpetajatest oleksid tahtnud olla just tema juhendatavad. Tänu oma suurele elu- ja töökogemusele nägi ta selgelt iga uue ülesande põhituuma ning oskas panna ka oma juhendatavaid seda mõistma ja nutikaid lahendusi otsima.

Kui ehitusteaduskonna tudengid löid oma üliõpilasseltsi Ericius, siis üks asi oli kohe selge – vanematekogu kõige auväärsemaks liikmeks ehk „vanameheks“ valime Arno. See oli tunnustus talle noorte poolt.

Palju asjatundlikku ehitusalast abi andis Arno ka koolile. Ehituseksperdi töö kõrval tuli tal anda lisaks juriidilist abi, aidata asjaajamises. Siin

ilmnes veel üks Arno hea omadus – suurepärase suhtlemis- ja läbiviimise oskus. Kui Arno oli probleeme, ei kartnud ta seda näidata, et ka tema ei ole kõikteadja siin maa peal. Kui teadmistest nappis, siis leidis ta ikka abi oma sõprade hulgast ja neid oli tal palju. Nii mõnigi kord nägin ja kuulsin, kuidas ta telefoni haaras ja helistas, et kuule Juhan või Jaan, mul selline probleem, mida soovivad, kust otsast alustada? Sellist käitumist lubavad endale tugevad. Nõrgad, ebakindlad jäitavad küsimata, püüavad oma suutmatust varjata.

Viimased aastad, eriti aga viimane, olid Arnole väga rasked. Seda üllatavam oli see positiivsus, millega ta meid läinud suvel oma 80. sünnipäeval vastu võttis, kui elavat huvi tundis meie tegemistest. Nüüd on see fantastiline mees oma tööd ja tegemised siin maapeal lõpetanud. Külmal, kargel 12. jaanuari päeval sängitasime Arno Rõugu tema vanemate juurde Rahumäe kalmistule ja soovisime talle rahu. Aga olen veendunud, et ta jääb ka nüüd meie tegemisi tähelepanelikult jälgima ja meile kaasa elama.

Aitäh sulle koos meiega oldud aastate eest.

Sinu kolleeg ja tänane vanamees
Jüri Tamm

Sõbrale-kolleegile mõeldes

Oli ilmselt 1957. aasta kevad-suvi. Olime kolmanda kursuse ehitustehnoloogia praktikal TPI Klooga spordibaasis ehitustööl. Samas läheduses oli sõjaväeosa, kus vanemate kursuste poisid täiendasid oma teadmisi sõjaväeasjanduses. Ja nii juhatus, et jaanipäeva pidasime spordibaasis kõik koos,

kaasa arvatud peda tüdrukud, kes olid kõrvalasuvast pioneerilaagris kasvatajateks ja veel kusagilt kohale tulnud tipikad, keemiaüliõpilased.

Vana tava kohaselt, kui on piisav arv mehi koos, organiseeritakse TAMI lauljatest eelkõige lorilaulude laulmiseks koor, kes aga enamuse publikule täiesti ootamatult võtab vahepeal täiesti korrektselt mõned neljahäälsed laulud üles. Nii ka seekord. Selle õhtu naelaks kujunes aga tollal väga populaarne nelja luige tants Tšaikovski muusikale. Olime siis kenad saledad poisid ja Arnole repetiitorina ei võtnud palju aega, et meid korralikult karglema panna.

Edasi aastakümnete jooksul tihedam kokkusaamine Arnoga puudus. Ah-aa-kuda-läheb, oled ikka endiselt EKEs? Kaasajal tuleb ilmselt lisada, et EKE oli siis ehituses nii tehnilises kui ka organisatsioonilises mõttes vabariigi (ja võimalik et ka üleliidulisel) lipulaev.

Suur oli rõõm, kui ma 1996. aastal TKTKsse tööle tulin ja siit Arno eest leidsin.

Arnost oli vahepeal saanud tunnustatud asjatundja ehitustehnika ja -tehnoloogiate alal. Mina jällegi tundsin ehitusmehaanikat reainsenerist veidi paremini. Ja nii me siis parasjagu täiendasime teineteist, kas siis upakile kukkunud kraanast püsti aidates või seinas salapärase pragude jälgi ajades. Veel sellel kevadel, juba üsna haigena, tuli ta mulle appi, et ainult temale teadaolevate nippidega arhiivist vajalikku dokumenti leida.

Aitäh sulle, Arno, nende toredate tundide eest, mil me tehnilisi probleeme arutasime või ka lihtsalt muidu maast ja ilmast vestlesime.

Jaan Rohusaar

TTK emeritprofessor

Logistikaseminar Narvas on täis põnevust! Registreeri!

Logistikaseminari korraldusmeeskond

Viieteistkümnes Logistikaseminar teemal „Traditsioon või innovatsioon?“ toimub 6.-7. märtsil Ida-Virumaal Tartu Ülikooli Narva Kolledžis.

Logistikaseminar on alates 2000. aastast Tallinna Tehnikakõrgkooli transpordi ja logistika õppekava kolmanda kursuse tudengite korraldatav aasta logistika suursündmus, millest võtab osa igal aastal ligi 250 külalast, kellest enamuse on õpilased ja tudengid.

Seminari toimumiskoht Tartu Ülikooli Narva Kolledži hoone on eriline ja innovatiivne paik, kus seminariruumid on väga huvitava sisekujundusega ning uudse tehnoloogiaga varustatud, võimalik on osaleda ka hoone ringkäigul. „Narva – eri kultuuride ristteel“ on teema, mis leiab seminari alguses käsitlemist, tutvustades seda paika ning selle piirkonna ajalugu, kuhu ollakse kohale tulnud.

Seminari esimene päev on jaotatud kolmeks teemablokkiks. Esimene blokk keskendub sellele, mis on muutunud ja muutumas. Bloki juhatab sisse TTK rektor Enno Lend, kes vaatab tagasi viieteist aasta tagustele unistustele ja võrdleb neid tänase päeva tegelikkusega. Enno Lendi doktoritöö puudutas transpordiühenduse ja logistikasüsteemi interaktsiooni Saaremaa ja Hiiumaa näitel, tema teadustööd käsitlevad ka Läänemere regiooni logistikasüsteeme ja transpordikoridore. Seejärel astub kuulajate ette jurist ja majandusteadlane Andres Arrak, kes arutleb teemal „Haridus või haritus?“ muutunud ootusi logistika- ning majandusharidusele ning nende ootuste elluviimist.

Teises blokkis mõtestatakse lahti muudatuste ja uuenduste mõjud. Ettekandega „Eesti – ainult ajude ja kapitali eksport?“ käsitletakse rahvusvahelist võitlust talentide pärast ning välisettevõtete Eestis teenitud raha kasutamise võimalusi. Blokkis on plaanis käsitleda ka lähiregiooni merenduse ees seisvaid muutusi seoses uue maksu- ja keskkonnapolitiika rakendamisega ning

Euroopa Liidu otsuste mõjusid ja võimalusi transpordiliikidele. Järgneval kohvipausil toimub esmakordselt Tudengiboks, kus tudengitel on võimalik endale praktikakoht leida.

Kolmanda teemabloki „Mida ette võtta, mis saab edasi?“ sisustab Tallinna Tehnikaülikooli Logistikainstituut. Tõnis Hintsovi ettekanne „Üks kõigi, kõik ühe eest“ keskendub projektile, mille eesmärk on leida sünergiaid ning optimeerida ettevõtete kulusid, tegeledes ühisostude ja mahtude konsolideerimisega.

Järgnev diskussioonipaneel teemal „Haridus või haritus?“ jätkab Andres Arraku alustatud haridusteemat, kus intriige kütab teoreetikute ja praktikute väitlus. Seminari esimene päev lõpeb õhtuprogrammiga, millega päev vabamas õhkkonnas lõpetatakse.

Seminari teine päev algab piirkonnas tegutseva ettevõtte külastusega, millele järgnevas teemablokkis on ka kohaliku ettevõtja esitlus. Oma tööd on võimalik esitleda PROLOG SCM esseekonkursi võitjal. Ootame kõiki tudengeid kirjutama esseed teemal „Logistika ja tarneahela juhtimine“, täpsem info esseekonkursi tingimuste kohta on meie kodulehel. Parima esse kirjutaja saab auhinnaks 500 eurot!

Lisainfo seminari kohta on veebiaadressil www.logistikaseminar.ee, kus saab ka seminarile registreerida. Seminarile registreerujale tagatakse muuhulgas toitlustus mõlemal seminaripäeval ja vajadusel ka transport Tallinnast Narva ning tagasi.

Registreeri juba täna, sest soodusregistrimine kestab kuni 12. veebruarini!

Hoia ka meie tegemistel silma peal, vajutades „Meeldib“ meie Facebooki lehel www.facebook.com/Logistikaseminar/

Logistikaseminar on mittetulunduslik sündmus, mis toimub mitmete tublide Eesti ettevõtete sponsoreeringu toel. Logistikaseminar 2014 peakorraldaja on Kaija Kilumets.

Tudengiboks – leia praktikakoht Logistikaseminarilt!

Kui sa oled tudeng või õpilane ja otsid praktikakohta, siis on unikaalne võimalus sinu jaoks Tudengiboks! Esmakordselt toimivas Tudengiboksis on sul 45 minutit, et lasta tundud ja edukatel ettevõtetel võidelda sinule praktikavõimaluse pakkimise nimel.

Tudengiboksis osalevad õpilased suunatakse ruumi, kuhu sisenevad praktikante endale tööle ihkavad edukate ja tuntud ettevõtete esindajad. Tudengiboksi kiirvestluse käigus on juba võimalik sõlmida praktikale minemise kokkuleppeid.

Tudengiboksis osa võttes on sul võimalus:

- Panna end proovile
- Luua uusi kontakte
- Paista silma
- Leida praktikakoht
- Leida töökoht

Tudengiboksile saab registreerida kuni 25. veebruarini, selleks palume saata oma CV ja motivatsioonikiri meilitsi peakorraldaja abile Kauri Karjus (kaurik@logistikaseminar.ee). CV ja motivatsioonikirjaga saavad ettevõtete juhid tutvuda enne tudengiboksi toimumist. Motivatsioonikirja sisu on vaba, kuid see sisaldab eelneva praktika, töökogemuste ja oskuste kirjeldust ning sõnastab lahti tulevase praktika eesmärgid.

Ära maga maha võimalust, mis võib su tulevikku täielikult muuta!

Tudengiboks toimub esimese seminaripäeva pärastlõunal. Lisainfo ja eelregistreerimine Logistikaseminari kodulehel www.logistikaseminar.ee

Heategevuslik jõuluhommik kogus Käo koolile 1300 eurot

Tehnomaterjalid ja turundus, II kursuse tudengid

10. detsembril toimus TTK aulas järjekorras juba viies heategevuslik jõuluhommik. Seda korraldasime meie, tehnomaterjalide ja turunduse II kursuse tudengid. Traditsiooniks kujunenud hommikud on varem korraldanud rõivateaduskonna tudengid, kuid sel aastal otsustas õppejõud Anneli Kaldoja teisiti. Jõuluhommiku korraldamise võimalus avanes meil kliendisuhete õppeaine raames. Koos kursusega otsustasime, et soovime toetada puuetega lapsi. Eelnevatel aastatel on toetatud nii loomade varjupaika kui SOS Keila Lasteküla, Tallinna Loomaada ja naiste turvakodu.

Võtsime oktoobris ette külaskäigu Käo Põhikooli, et näha ise ja saada aimu, kuidas selles koolis asjad toimivad ja käivad. Võtsime endaga kaasa ka koerad, mis lastele tohutult meeldisid. Lisaks saime koolis ringi vaadata ja nende eluoluga tutvuda. Käo kooli külaskõigust valmis meil ka vahva video.

Kui meenutada korraldamist, siis eredalt manab silme ette meie esimeste nädalate kokkusaamised, kus asjad ei liikunud ning paljudel meist ei olnud motivatsiooni ja tahet protsessis kaasa lüüa. Me moodustasime 3 tiimi – sponsorite-, programmi- ja meediatiim – kõigil oli vastutus ja kohustused. Tiimid jaotasime täpselt nii, et kõik saaksid tegeleda just sellega, mis meeldib. Muidugi aitasime üksteist. Oli ka nädalaid, kus asjad ei liikunud üldse – tundus, et aega on küllaga. Just tänu Terje, Merili ja Sandra osavale motiveerimisele ja tahtejõule hakkasid asjad vaikselt liikuma. Iganädalased kokkusaamised olid ilmselt meile

paljudele tüütuks kohustuseks, kuid samas väga vajalikud – saime loengus probleeme lahendada, mõtteid avaldada – neid maha laita ja heaks kiita. Loengutundides jagasime uue nädala ülesandeid ja andsime aru eelneval nädalal toimunud – seda kõike koordineeris meie õppejõud Anneli Kaldoja.

Sponsoritiim sai väga hea kogemuse just firmade ja eraisikutega suhtlemises. Vähesed olid sellega varem kokku puutunud, kuid lõpptulemus oli muljetavaldav – meie toetajaid oli väga heldeid ja neid oli palju – kõigile suur tänu ja kummardus! Reklaamitiim sai kogemuse koduelehe valmistamise, facebook'i lehe tegemise ja selle pideva korrashoiu ning pideva reklaamimise näol, samuti klassides käimine, et tutvustada ka teistele koolikaaslastele toimuvat üritust. Programmitiimi ülesanne oli mõelda, kuidas jõuluhommik läbi viia – keda esinema kutsuda, mida pakkuda, et inimesi kohale meelitada ja et kõik üheskoos head saaks teha. Tagasisaadates võib öelda, et me kõik oleme

nüüd mingi kogemuse võrra rikkamad – olgu selleks kogemuseks siis sponsorite poolt „jah“ sõna, üksteise tundmaõppimine või esinemisoskus.

Tänu heldetele sponsoritele, toetajatele, jõuluhommikul kohalviibijatele – küpsteiste, loosi, oksjoni ostajatele kogusime ligi 1300€, mis on märkimisväärne summa. See tegi meie rühma, õppejõud, kõigi kaasabiliste ja ennekõike Käo Põhikooli väga rõõmsaks. Just jõulude ajal on heategemise tahe ja soov suurim. Meil on hea meel, et saame paljude laste silmad särada panna!

Hommiku eesmärgiks oli koguda raha Grosingu jaoks – seade, mis arendab intensiivselt koordinatsiooni ja kehatunnetust, tõstes oluliselt füüsilist võimekust. Just need omadused on olulised liitpuudega lastele, kes viibivad Käo koolis. Peale selle annetas TTK üliõpilasesindus põhikoolile laste mängutoa mööbli ja mänguasjad.

Julgust, tahet, kordaminekuid järgmistele korraldajatele.

Kahe õppeasutuse koostöö kõrgepinge saladuste tundmaõppimisel

René Nukki
elektrotehnika õppetooli hoidja

Tallinna Tehnikakõrgkooli elektrotehnika õppekava kõrgepingetehnika õppeaine käsitleb teoreetilisel tasemel liigpingest põhjustatud lahendusi ja liigpingete mõju elektriseadmete isolatsioonile. Õppeaine ise on küllaltki teoreetiline ja raskesti mõistetav. Sarnaselt teistele õppeainetele aitab ka selle aine teoreetilisi aluseid paremini mõista visuaalselt nähtavad efektid, mida on võimalik tekitada selleks ette nähtud spetsiaalselt sisustatud kõrgepinge laboratooriumides.

Kõige lähim võimalus selleks asub Tallinna Tehnikaülikoolis (TTÜ), kus aastatepikkuse järjepideva töö tulemusena on välja arendatud ja sisustatud Eestis ainulaadne kõrgepinge laboratooriumite kompleks ning välja töötatud ka vastav õpetamismetoodika.

Et neid võimalusi ka TTK elektrotehnika õppekava tudengiteni tuua, alustati läbirääkimisi, milles osalesid TTÜ elektroenergeetika instituudi dotsent Ivo Palu ja assistent Jaan Niitsoo ning TTK elektrotehnika õppetooli hoidja René Nukki ja kõrgepingetehnika lektor Valmar Ott. Ühiselt jõuti arusaamisele, et kahe õppeasutuse koostöö on otstarbekas. Ühest küljest aitab see optimeerida materiaalsete ressursside kasutust, sest ei ole vaja rajata analoogset laborit ja samas leiab olemasolev labor veelgi tihedamat kasutust. Teisest küljest on mõlema kooli huvi, et TTK üliõpilased jätkaksid õpinguid TTÜs magistriõppes ning kõrgepinge tasemel praktikumide läbiviimine ülikoolis aitab sellele positiivselt kaasa.

Praktiliste tööde läbiviimiseks valmistati TTÜ elektroenergeetika instituudis TTK tudengitele ette kõrgepinge laboratooriumi kasutamise ohutusjuhend ning kahe laboratoorse töö juhendid. Esimene laboritöö käsitles kõrgepinge mõõtmist ja teine kõrgepinge läbilööki erineva kujuga elektriväljades. Praktikumide läbiviimiseks jagati TTK üliõpilased kolme gruppi nii, et iga üliõpilasel

oleks võimalik maksimaalselt töös osaleda. Kõrgepingekatsete sooritamise eelnes üliõpilaste ohutustehniliste ning baasteadmiste kontroll, mis hõlmas eelseisvate tööde sisust arusaamist.

Kahe õppeasutuse koostöö organisatoorne pool sujus ladsalt. Seega näeksid mõlemad õppeasutused lähiaastatel positiivselt alanud viljaka koostöö jätkumist kõrgepingealal.

Malehuvilised hakkasid ajusid ragistama

Vahur Samberk
Üliõpilasesinduse liige

TTK üliõpilased alustasid eelmise aasta lõpus maletundidega. Tunnid on toimunud üks kord nädalas, mõnikord harvemini. Maletunnid on alguse saanud mõttest korraldada koolis maleturniir, kuid kogemustega maletajal Rein Ruusil oli parem idee – et malehuvilised saaksid end paremini arendada, siis võiks teha maletunde. Males saab lahendada erinevaid ülesandeid, teha mängu teiste kohalviibijatega. Samuti oleme vaadanud ka erinevaid partiisid.

Esimesed tunnid läksid hästi ja olen osalejatelt saanud positiivset tagasisidet. Pärast esimest maletundi sai tegime huvilistele interneti avarustesse facebooki „Maletajad“ kogukonna, kus jagame erinevat infot seoses malega. Grupiga võivad liituda kõik malehuvilised.

Ise hakkasin malega tegelema eelmise aasta kevadest, kuid aktiivsemalt siiski sügisest. Male on huvitav mõtte mäng. Maletundide plussiks võib pidada, et maletamine arendab keskendumisvõimet. Maletundidesse tuleb ka huvilisi erinevatelt kursustelt, kellega saad tuttavaks.

Jaanuaris algas aga maleturniir. Maleturniirist võtab osa kümme inimest. Kõik mängivad kõigi läbi ning mängud toimuvad üks kord nädalas.

Turniiri avati 8. jaanuaril, mil pühendasime maletunni Paul Kerese 98. sünniaastapäevale. Rein Ruus rääkis Paul Kerese, ettekandest tehti ka videoloeng, mis peaks lähiajal minema interneti üles. Peale ettekannet toimus malesimultaan, milles kaheksa maletajat mängisid korraga Rein Ruusi vastu. Tulemuseks võitis Rein kõik mängud, kuigi vastased avaldasid tugevat vastupanu.

Maletundide ajad lepatakse kokku, need toimuvad tavaliselt üle nädala. Selleks, et tudengid saaksid teada, millal tund toimub, on koolis reklaamid stendidel kui ka esimesel korrusel ekraanidel. Samuti saadetakse ka rühmavanematele info edasi, et nemad juba omakorda annaksid teavet oma rühmale. Maletundidesse võib alati

tulla, sinna on kõik teretulnud – nii tudengid kui ka kooli õppejõud.

Soovin teile kõike parimat ja palju edu algavaks kevadsemestriks!

Osale TTK sõrmuse uue kujunduse konkursil!

Konkursi eesmärgiks on leida kõrgkoolile sõrmuse uus kujundus, mis sobiks nii TTK õppejõududele, tudengitele kui ka vilistlastele. Konkursil võivad osaleda kõik eelpool nimetatud. Sõrmuse kavandil peab arusaadavalt olema esile toodud nii sõrmuse pealt- kui ka külgsuure ning see tuleb esitada mõotkavas vähemalt 2:1.

Kavandil peab olema kujutatud TTK logo ning lisaks on vajalikud sõrmuse valmistamismaterjal ja muud detailid. Ühe sõrmuse valmistamise maksumus ei tohi ületada 35 eurot.

Tööd esitada hiljemalt 31.03.2014 TTK üliõpilasesinduse ruumi 310 või e-postiga geili.pais@gmail.com. Kavand koos kontaktandmetega esitada suletud ümbrikus märgusõnaga „TTK sõrmus“ (kavand ja kontaktandmed eraldi lehtedel).

Kavandeid hindab viieliikmeline žürii ja tulemused avalikustatakse 14.04.2014 TTK kodulehel.

Preemia parima kavandi autorile on 350 eurot (miinus tulumaks). Nõutud konkursitööde puudumisel jäetakse preemia välja andmata. Võitjaga võetakse ühendust.

Lisainfo konkursi kohta: geili.pais@gmail.com